

Ο ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Τριμηνιαία έκδοσις
ὁρθοδόξου μαρτυρίας

ΕΤΟΣ ΣΤ'

Ἀπρίλιος 1984

Ἀρ. Φύλλου 25

ΟΤΑΝ ΠΕΦΤΟΥΝ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ . . .

**Ἡ παράνομος κατάληψις τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίων Πάντων Σπετσῶν καὶ οἱ
πρωταγωνισταὶ τοῦ διωγμοῦ τῶν ὁρθοδόξων μοναζουσῶν.**

Με θήματα νευρικά καὶ πρόσωπο σκεφτικό, μεθλέμμα ἀπλανές καὶ σκοτεινὸ πηγαινοερχόταν στὸ μεγάλο διάδρομο τῶν Συνοδικῶν Γραφείων τῆς Μονῆς Πετράκη ἕνας ψηλὸς ρασοφόρος. Εἶχε περάσει πάνω ἀπὸ μιὰ ὥρα ἀφότου ἦλθε καὶ δὲν εἶχε σταματήσει νὰ θηματίζει οὔτε λεπτὸ.

Τὸ πρωτοβάθμιο Συνοδικὸ Δικαστήριον συνεδρίαζε ἀπὸ τὶς 5 μ.μ. καὶ ἀκόμη δὲν εἶχαν τελειώσει. Γύρω στὶς 8 καὶ 10' ἀνοίξε γιὰ μιὰ στιγμή ἡ δευτέρα πόρτα τῆς αἰθούσης καὶ φάνηκε στὸ ἀνοιγμά της ὁ γραμματεὺς. Πλησίασε γοργὰ τὸν θηματίζοντα κληρικὸ καὶ σκύβοντας ἐλαφρὰ ψιθύρισε ἑρωτᾷ ὁ ἅγιος Πρόεδρος, ἐπιμένετε καὶ γιὰ τὶς τρεῖς, ἢ μόνον γιὰ τὴν ἡγουμένη; — Καὶ τὶς τρεῖς ὅπωςδήποτε, ἀπάντησε γοργὰ καὶ νευρικά ἐκεῖνος. Ὁ γραμματεὺς ὑπεχώρησε καὶ ἡ πόρτα ξανάκλεισε γιὰ ν' ἀνοίξη μετὰ ἀπὸ ἕνα ἡμίωρο. Πρῶτος βγήκε ὁ Σεβ. Ἀντώνιος, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν Σεβ. Σεβαστιανόν, ὁ ὁποῖος θρέθηκε ἀπέναντι στὸν ἀγνωστο ρασοφόρο, πού εἶχε σταματήσει νὰ περπατᾷ καὶ εἶχε πλησιάσει τὴν πόρτα τοῦ Συνοδικοῦ.

— Ἀγίε Ὑδρας, ἔγιναν ὅπως τὰ θέλατε οὔτε κεραΐα λιγώτερο.

— Εὐχαριστῶ, ἀγίε Ἐλασσῶνος. Πρέπει νὰ τελειώσει πιά αὐτὴ ἡ ἱστορία τὸ συντομώτερο.

— Ἐάν κάνετε ὑπομονή, σὲ 20 περίπου λεπτά θὰ ἔχετε στὰ χέρια σας τὴν ἀπόφαση, ὥστε νὰ μὴ ξανάλθετε.

— Πολὺ καλὰ. Θὰ περιμένω στὸ χῶλλ.

Πράγματι μετὰ ἀπὸ 20 περίπου λεπτά ξαναεμφανίσθηκε ὁ γραμματεὺς καὶ μ' ἕνα ἐλαφρὸ χαμόγελο τοῦ παρέδωσε τὴν ἀπόφαση μετὰ δύο ἀντίγραφα. Ἐπιτέλους! Ἐσφίξε τὸ φάκελλο μετὰ λαχτάρα παιδιοῦ πού τοῦ χαρίζουν ἕνα μεγάλο δῶρο.

Ἀφοῦ εἶπε ἕνα ξερό καληνῶχτα κατέθηκε μετὰ γοργὰ θήματα τὰ σκαλοπάτια. Αἰσθανόταν τόσο ἐλαφρὸς! Στὸ μεγάλο χῶλλ τοῦ ἱσγογείου συναντήθηκε μετὰ τὸν γνωστὸ του διευθυντὴ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

— Κύριε Χατζηφώτης σᾶς εὐχαριστῶ καὶ σᾶς γιὰ ὅλα. Τελειώσαμε.

— Ὑποχρέωσή μου, Σεβασμιώτατε, ἀπάντησε ἐκεῖνος φανερά κολακευμένος καὶ κλίνοντας ἐλαφρὰ τὸ κεφάλι του σᾶς εὐχομαι καλὴ ἐπιτυχία. Τὴν εὐχή σας.

Τοῦ Κυρίου, ἀκούστηκε ἀπὸ μακριὰ ἡ φωνὴ τοῦ ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος εἶχε δρασκελίσει τὸ κατώφλι καὶ ἔβγαινε στὸν κῆπο τῆς Μονῆς. Σὲ λίγο σταματοῦσε ἐνὰ ταξί. Μπαίνοντας καλησπέρισε τὸν ὁδηγὸ καὶ ἀνοίξε γοργὰ τὸ φάκελλο. — Γιὰ ποῦ Δέσποτα; ρώτησε ὁ σωφέρ. — Π α π ὶ γ ο υ, εἶπε ξερά χωρὶς νὰ σηκώσει τὰ μάτια του ἀπὸ τὶς κόλλες.

Ὅπως τὸ πεινασμένο γεράκι ραμφίζει τὸ θῦμα τοῦ ἔτσι τὰ μάτια του ἐπεφταν ἀπληστα πάνω στὶς λέξεις. «ΑΠΟΦΑΣΙΣ 4/1984.

» Τὸ Ἀ/θμιον Ἐκκλησιαστικὸν Συνοδικὸν Δικαστήριον συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τριφυλίας κ. Σ τ ε φ ἄ ν ο υ καὶ τῶν Μελῶν αὐτοῦ Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἐλασσῶνος κ. Σεβαστιανῶ, Σιατίτσας... κ. Ἀ ν τ ὠ ν ῖ ο υ, Φιλίππων... κ. Π ῥ ο κ ο π ῖ ο υ, Ν. Ἰερῆς... κ. Π ρ ο κ ο π ῖ ο υ, συνελθόντες ἐν συνεδρίῳ τῇ 12ῃ Μαρτίου 1984, ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ... ἵνα κρίνῃ καὶ δικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν τῶν: Ἀρχιμ. Χρυσόστομου Σπύρου... κληρῶν τοῦς κατηγορουμένους ἐνόχους κατὰ τὸ κατηγορητήριον καὶ: 1. Ἐ π ῖ θ ἄ λ λ ε ἰ εἰς τὸν Ἱερόμ. Χρυσόστομον Σπύρου τὴν ὑπὸ τῶν ἱ. Κανόνων προβλεπομένην ποινὴν τῆς κ α θ α ἰ ρ έ σ ε ω ς καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τ ἄ ξ ῖ ν τ ὶ ν λ α ῖ κ ὶ ν μετ' ἀμέσου ἀπομακρύνσεως... ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως. 2. Ἐ π ῖ θ ἄ λ λ ε ἰ εἰς τὴν ἡγουμένην Ἐλισάβετ... μοναχὴν Συγκλητικήν... καὶ Ὀλυμπιάδα... τὴν ποινὴν τοῦ ἄ π ο σ χ η μ α τ ῖ σ μ ο υ καὶ τὴν ἀπομακρύνειν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως. 3. Ἐ π ῖ θ ἄ λ λ ε ἰ εἰς τὰς ὑπολοίπους 6 μοναχὰς τὴν ποινὴν τῆς ἄ π ο θ σ λ ῆ ς ἀπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τοῦ περιορισμοῦ αὐτῶν εἰς Μονὰς ἐτέρας τῆς αὐτῆς Ἱ. Μητροπόλεως... ἕως πέντε ἐτῶν...

Σταμάτησε νὰ διαβάξῃ καὶ χαμογέλασε ἱκανοποιημένος. Τὸ πρῶτο καὶ σοβαρὸ θῆμα ἔγινε, σκέφθηκε. Τώρα ἔμενε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ σχεδίου ἡ κατάληψις τῆς Μονῆς ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ γρήγορα καὶ ἀθόρυβα, προτοῦ ἀπλώσει ρίζες τὸ δένδρο πού ἄρχισε νὰ μεγαλώνει ἐκεῖ πάνω, μετὰ κηπουροὺς τὸν ἱερομόναχο καὶ τὶς μοναχές. Ἐπρεπε νὰ ξεριζωθῇ ἀπὸ τὴν ρίζα... Ἀναγκαστικὰ κατόπιν ὧλοι οἱ ὁπαδοὶ τοὺς θὰ σκορποῦσαν «πατάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθῇσονται τὰ πρόβατα», ψιθύρισε μονο-

λογώντας, όταν τον συνέφερε ή φωνή του οδηγού.

— Φθάσαμε, δέσποτα. Τό ταξί σταμάτησε. Κατέθηκε με γρήγορες κινήσεις και άμέσως θρέθηκε μπροστά ο' ένα ψηλό έβδομητάρη.

— Την εύχή σας, Σεβασμιώτατε. Καλώς ήλθατε.

— Καλησπέρα κ. Άνδρέα. Ναι, άργησα λίγο, αλλά τελειώσαμε...

Ἡ ἐπιχείρησις... αἰσχος

Πέμπτη απόγευμα της 2/15 Μαρτίου. Δύο έκατοντάδες περίπου λαού γύρω από τον Ναόν άγ. Νικολάου Σπετσών «κατηχοῦνται» τὰ της... καταλήψεως της Μονής από ιερέα της νήσου. Σύμφωνα με τὸ σχέδιο, ὁ λαός θὰ έπαιζε τὸν ρόλο τοῦ... διεκδικητοῦ της Μονής.

Ὁ κ. Ἱερόθεος τοὺς εἶχε ἤδη κατηχήσει καταλλήλως διὰ λόγου καὶ ἐντύπων, ὅτι «τὸ Μοναστηράκι τῶν Ἁγίων Πάντων θὰ τὸ μεταβάλλῃ (ὁ π. Χρυσόστομος) σὲ παλαιοσημερολογικὸν φρούριον, σὸ ὁποῖο οὐδεὶς θὰ ἔχῃ δικαίωμα εἰσόδου πλην τῶν "ἡμετέρων"». Ἔτσι ἠρέθησε τὰ πνεύματα καὶ προετοίμασε τὸ ἔδαφος γιὰ τὸ μεγάλο ἄλλοθι, πρὸς κάλυψη τῆς ἐπαισχύντου πράξεως πού θὰ ἀκολουθοῦσε. Ὁ λαὸς πῆρε τὴν Μονήν, θὰ ἐδικαιολογεῖτο τὴν ἠθελε γιὰ «ν' ἀνάβῃ τὸ κεράκι του, νὰ ρίχνῃ τὸ τάμα του, καὶ νὰ κἀνῃ τὸ τρισάγιό του». Ὅλα ὁμως αὐτὰ πέφτουν σὲ κενό, ἐφόσον ὑπάρχει τὸ δημόσιο γράμμα τῆς Καθηγουμένης πρὸς τὸν λαὸν τῶν Σπετσῶν πού ἐξηγεῖ ὠραιότατα γιὰ ποιούς ἦταν κλειστή ἡ Μονὴ καὶ αὐτὸ μέχρι νὰ δοθῇ ἡ ἀπάντησις τῆς δικαιοσύνης. Ποιὸς ὁμως θὰ προσέξῃ τέτοιες λεπτομέρειες...

Τὸ θράδυ τῆς ἴδιας μέρας ἀνακοινώνουν στὶς μοναχὲς τὴν συνοδική ἀπόφασιν καὶ τελεσίγραφον ἀναχωρήσεώς των τὰ ἐημερώματα! Στὶς 7 τὸ πρωὶ ὁ δικαστικὸς ἐπιμελητὴς τίς καλεῖ ν' ἀνοίξουν τὴν πόρτα τῆς Μονής. Οἱ μοναχὲς ἀρνοῦνται. «Ὁφείλετε νὰ μᾶς σεβασθεῖτε σὰν πολῖτες», ἀπαντοῦν ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς πύλης. «Μᾶς δώσατε διορία μόνο μιά νύχτα. Μᾶς ἔχουν κόψει τὸ τηλέφωνο αὐτοὶ πού μᾶς πολιορκοῦν καὶ δὲν εἶχαμε οὔτε τὴν δυνατότητα νὰ ἐπικοινωνήσουμε μὲ δικηγόρο».

Τὸ σχέδιο ὁμως πρέπει νὰ τελειώσει χωρὶς ἀναβολές. Οἱ αὐτόπτες δημοσιογράφοι διηγοῦνται: «Στὶς 9 καὶ 30' σπᾶν ἡ πρώτη πόρτα... Ὅλες οἱ μοναχὲς εἶναι κλειδωμένες στὰ κελιά τους. Ὁ θρῆνος τοῦ χοροῦ μῆς ἀρχαίας τραγωδίας δὲν εἶναι παρὰ ἓνα φθηνὸ μελό, μπροστὰ στὶς εἰκόνες, πού ξετυλίγονται καθὼς καλόγριες πάνω ἀπὸ 80 χρόνων χτυποῦνται, φωνάζουν, κλαίνε, ἀρνοῦνται νὰ θγοῦν».

«Ποῦ νὰ πᾶμε; Μπήκα 14 χρόνων κοριτσάκι ἐδῶ μέσα καὶ τώρα εἶμαι 74... Ἐνας θρῆνος πού δὲν φθάνει μέχρι τὸ πλῆθος πού ἀδημονεῖ καὶ φωνάζει «νὰ τελειώνουμε»! Χωρὶς οἶκτο. Οὔτε καὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς παπάδες...». «Οἱ πόρτες σπᾶνε μία - μία. Μὲ λοσπούς καὶ μὲ κλωτσιές. Καὶ όταν ἔρχεται ἡ στιγμὴ ν' ἀνοίξῃ καὶ ἡ πόρτα τῆς 98χρονης Χαριτίνης, πού μετράει τίς λίγες ὥρες ζωῆς κατὰκοιτῇ ἀπὸ καρκῖνο, κανεὶς δὲν ὑπάρχει πού νὰ μπορεῖ νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυά του, νὰ συγκρατήσῃ τίς κατάρεις πού στόχο ἔχουν τὸν Μητροπολίτη...» (Ἐλεύθερος Τύπος, 17/3).

«Μεσημέρι. Οἱ μοναχὲς διώχνονται ἀπὸ τὸ Μοναστήρι ἐνῶ οἱ χωροφύλακες προσπαθοῦν μὲ κόπο νὰ τίς προστατέψουν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τοῦ Ἱεροθέου πού

τίς μπουζώνουν, τίς βρίζουν καὶ χτυποῦν τίς γροθιές τους πάνω σὸ αὐτοκίνητο πού τίς φυγαδεύει» (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ὁπαδοὺς τῆς Μονῆς, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων προσήχοντο ἐντὸς τοῦ Ἱ. Ναοῦ! σ. ἡμ.). «Ν τ ρ ο π ή ! Ὅλο κι ὄλο πού σημαίνει αὐτὴ ἡ λέξη - στάμπα τοῦ περασμένου 24ωρου στὶς Σπέτσες». (Εἰδήσεις, 17/3).

«Ὁ,τι συνέβη χθὲς στὶς Σπέτσες δὲν ἔχει συμβεῖ ποτὲ στὰ ἑλληνικὰ χρονικά. Καὶ οὔτε πρόκειται νὰ ξανασυμβεῖ. Οἱ κινηματογραφικὲς ταινίες, μὲ τοὺς διωγμοὺς τῶν χριστιανῶν ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, ὑστεροῦν σὲ φαντασία, μ' αὐτὰ πού διαδραματίσθηκαν χθὲς σὸ δμορφὸ νησί τῶν Σπετσῶν. Εἶδα τοὺς παπάδες, τὴν ὥρα πού οἱ χωροφύλακες ἔσερναν ἀπὸ τὰ κελιά τους τίς γερόντισσες μοναχὲς, νὰ παροτρύνουν τὸν κόσμον καὶ νὰ λάμπουν ἀπὸ εὐτυχία, γιὰτὶ ἡ «ἐπιχείρησις - ἀρετὴ» ἔφτανε σὲ αἰσιο τέλος». (Ἀκρόπολις 17/3).

«Εἰκόνες ἄγριες αὐτὲς πού ζήσαμε στὶς Σπέτσες χθὲς. Ράπισμα σοθαρὸ γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν... (Εἰδήσεις, 17/3). Στὴν αὐτὴ ἐνὸς Μοναστηριοῦ ἔχασε χθὲς τὸ πρωὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἀνθρωπιά της...» (Ἐλεύθερος Τύπος, 17/3).

«Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιβίβαση τῶν μοναχῶν στὰ αὐτοκίνητα, ἱερεῖς καὶ λαϊκοὶ εἰσέβαλαν στὴν μονὴ ὅπου σκόρπισαν τὰ τρόφιμα πού θρῆκαν στὰ ψυγεῖα, ἀνέμισαν... νικηφόρα τὰ ροῦχα τῶν καλογριῶν, πού οἱ ἐξωσθεῖς δὲν πρόλαβαν νὰ πάρουν μαζί τους... Ποιὸς ὠθησε τὸν λαὸν σ' αὐτὸ τὸ θάρβα ροφαντισμό;» (Ἀπογευματινὴ, 17/3).

Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπλή, όταν γνωρίζῃ κανεὶς δυὸ πράγματα τὴν σχετικὴ προηγηθεῖσα προπαγάνδα τοῦ κ. Ἱεροθέου, πού ἀναφέραμε προηγουμένως, πλην τῶν ὧσαν διεδραματίσαμε στὸν ὑπ' ἀριθμ. 20 «Ἀγιορείτην», καὶ τοὺς δυοσαρεστημένους κληρονόμους τῆς προηγουμένης Γεροντίσσης Θέκλας.

Ἡ Θέκλα εἶχε κάτι ἀνίψια πού τὴν εἶχαν ἔξαπατήσει καὶ τοὺς εἶχε κάνει δωρητῆριο τὴν περιουσία της 2.400 μέτρα παραλιακὸ μέρος μεγάλης ἀξίας. Αὐτὸ ὁμως εἶναι παράνομο, διότι θάσει τοῦ Μοναχικοῦ Δικαίου, μεγαλόσχημος Μοναχὸς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα οὔτε νὰ πωλεῖ οὔτε νὰ ἀγοράζει, ἀλλὰ ὅλη ἡ περιουσία του περιέρχεται στὴν Μονὴ πού ἐκάρη... Ἡ ὑπόθεσις ἔχει φθάσει σὸ ἐφετεῖο... Ὅλοι λοιπὸν αὐτοὶ οἱ δυσαρεστημένοι κληρονόμοι κρύβονται πίσω ἀπὸ τὰ πρόσφατα ἐπεισόδια» (Εἰδήσεις, 20/3) ἐξηγεῖ ἡ Γραμματεὺς τῆς Μονῆς στοὺς δημοσιογράφους. Αὐτὰ εἶναι τὰ πρωτοπαλλήκαρα τοῦ κ. Ἱεροθέου, προσθέτουμε ἐμεῖς, πού ντρόπιασαν τοὺς πατριώτες τους γιὰ καλὰ.

Καὶ συνεχίζοντας ἡ γραμματεὺς πρόσθεσε: «Αὐτοὶ πού ζήτησαν τὴν κεφαλὴν τοῦ Χρυσοστόμου ἐπὶ πῖνακι, ἦσαν οἱ συγγενεῖς τοῦ Σακελλαρίου καὶ ἱερεῖς ὑπὸ τὸν ἱεροκήρυκα Νικόδημο Ἀεράκη, ἡγούμενο τώρα τῆς Μονῆς καὶ παλιὸ ἀνταγωνιστὴ τοῦ Χρυσοστόμου» (Ἀπογευματινὴ, 20/3).

Τελικὰ πέρασαν τίς μοναχὲς πού συνέλαβαν στὴν ἀπέναντι παραλία τῆς Πελοποννήσου. Ἡ ἐπιχείρησις... αἰσχος εἶχε τελειώσει. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα ὁμως «Ὁρθόδοξος Τύπος» ἀποκατεστάθη ἡ κανονικὴ τάξις εἰς τὴν Μονήν... καὶ καλεῖ τὸν π. Χρυσόστομον καὶ

τις μοναχές «νά ἐπανέλθουν ἐν μετανοίᾳ καὶ συντριβῇ στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ»! Αὐτὸς εἶναι ὁ «Ὁρθόδοξος Τύπος» χωρὶς... προσωπεῖον.

Ἕνας θλιβερός ἀπολογισμός

Θὰ χρειάζοταν ἓνας ὁλόκληρος «Ἀγιορείτης» γιὰ νὰ περιγραφῇ ἡ ἀλυσίδα τῆς καταπατήσεως, νόμων, ἱ. κανόνων καὶ ἄρθρων τοῦ Συντάγματος, προκειμένου νὰ πεταχθοῦν στοὺς δρόμους αἱ ἀδελφαὶ τῆς Μονῆς Ἀγίων Πάντων. Φαινόμενο μοναδικὸ καὶ μαῦρη σελίδα γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ χρονικά τοῦ αἵωνος μας καὶ τρανὴ συγχρόνως ἀπόδειξη τῆς ἐν λόγοις καὶ μόνον ὑπάρξεως δημοκρατίας ἐν Ἑλλάδι... Οὔτε οἱ Τοῦρκοι δὲν θὰ ἔφθαναν σὲ τέτοια χάλια, γιατί καὶ στὴν Τουρκοκρατία ἀκόμη ἐσέβοντο τὰ Μοναστήρια καὶ ὅλα τὰ «θακουφικά». Οὐρσουλίνες καὶ Καπουτσίνοι ἀπολαμβάνουν μεγαλύτερας θρησκευτικῆς ἐλευθερίας στὴν Πατρίδα μας, παρά οἱ κατὰ πάντα νομοταγεῖς καὶ ὀρθόδοξοι Παλαισημερολογῖται!

Προσπαθῶ νὰ συγκρίνω ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ τὴν κατάληψη τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Γκύζη ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τῆς Μονῆς τῶν Ἀγίων Πάντων ὑπὸ τοῦ κ. Ἱεροθέου καὶ δὲν βλέπω καμιά σπουδαία διαφορά. Ἡ μᾶλλον, γιὰ νὰ εἴμεθα ἀκριβεῖς, ἐκεῖ μὲν δὲν ἐθίγη ἡ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια, διότι μόνον τὸ κτίριο κατελήφθη, ἐνῶ ἐδῶ 10 μονάζουσες κυριολεκτικῶς ἐξευτελίσθησαν καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐταπεινώθη μὲ τὸν χειρότερον τρόπον.

Ὁ Ὑπουργός(;) ποὺ ἔδωσε τὴν ἄδεια γιὰ τὴν κατάληψη τῆς Μονῆς ἔλαβε ἱκανὸν τίμημα τὴν ταπεινώση τοῦ ἱεροῦ ράσου... Ἡ Ἐκκλησία ἐμισήθη ἀπὸ χιλιάδες ἀνθρώπους γιὰ τὴν κραυγαλέα ἀπανθρωπιά της, καὶ ἡ Πολιτεία ἔτσι εἶχε ἓνα πλούσιο ἀμνηστ... Μπορεῖ νὰ ἔχασαν καὶ οἱ πολιτικοί, διότι ἀπέδειξαν καὶ αὐτοὶ ὅτι παίζουν ἓνα θέατρο, ὅπως ὅλοι οἱ συνάδελφοί τους στὸν κόσμον, ἀλλὰ πῶς πολλὸ ἔχασε ἡ Ἱεραρχία, καὶ αὐτὸ μετροῦσε πολὺ καὶ τοὺς συνέφερε. Ποιὸς θ' ἀκούσει γιὰ τὴν θλιβερὰ αὐτὴ συμμαχία Π. ο. λ. τείας καὶ Ἐκκλησίας καὶ δὲν θὰ κατηγορήσει τὴν δεύτερη;

Ὁ κόσμος ἔχει γεμίσει μὲ ὕβριστὲς τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἱδανικῶν τῆς φυλῆς μας, αἱρετικὸς καὶ πάσης φύσεως μαστροποὺς τῆς νεολαίας μας, καὶ οἱ ἅγιοι Συνοδικοὶ συνεδριάζουν γιὰ νὰ ἐξορίζουν καὶ ἀποσχισμοὺς νὰ μονάζουσες, γιατί εἶπαν μετὰ παρηρησίας τὸ «στὼ μὲν καλῶς» καὶ τὸ δ. χ. στὴν αἵρεση τοῦ αἵωνα μας, ὅταν εἶδαν ὅτι ὁ ἐπίσκοπός τους ἐσυνέχιζε ἀπαθῶς νὰ κοινωνεῖ μετ' αὐτῆς.

Εἶναι δυνατόν κατόπιν αὐτοὶ οἱ μεγαλόσχημοι κληρικοὶ νὰ ἀντιπροσωπεύουν γνησίως τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ; Τί διαφορετικὸ ἔπραξαν οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι τῆς ἐποχῆς τοῦ Κυρίου, ὅταν κατεδίκασαν τὸν ἀθῶον καὶ ἀθῶωναν τὸν ληστὴν καὶ φονιά; Ὅντως ἐγκατάλειψεν Θεοῦ! Καὶ κατόπιν θυμῶνουν καὶ διαμαρτύρονται ὅταν τοὺς χαρακτηρίζουν ὡς ψευδοποιοὺς καὶ τοὺς ἐπικρίνουν ἀνελεήμονα καὶ πιστὰ ἀκόμη μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Παραθέτω ἐνδεικτικῶς κάτι τὸ πολὺ πρόσφατο: «Γιατί δὲν φοβᾶσθε τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος; Γιατί σὰν πονηροὶ προδότες, σὰν ἀναίσχυντοι ἐπίσκοποι καὶ σὰν ψευδοεἰς ριψάσπιδες ἐγκαταλείψατε τὸ ὑπέροχον πνευματικὸν ἀγῶνα πανικόβλητοι μπροστὰ στὸ ποικίλον δέ-

λεαρ τοῦ Σατανᾶ καὶ στὴν κοσμικὴ δύναμη τοῦ συγχρόνου Καίσαρα;... Μήπως οἱ ἅγιοι μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ ἐθυσίασθησαν μόνον γιὰ νὰ σᾶς χαρίσουν τοὺς πλουσίους ἐπισκοπικούς σας θρόνους καὶ νὰ σᾶς κληροδοτήσουν τὸ ἄθλιο κοσμικὸ σας φρόνημα; Δὲν ἀκούτε τὸ τίμιο αἷμα τοῦ ποὺ θογγᾶ καὶ τὰ ἱερά δ. στὰ τοὺς ποὺ τρίζουν, ὅταν σᾶς βλέπουν νὰ ἀφήνετε ἐλευθέρους τοὺς λύκους τοὺς θαρεῖς νὰ κατασπαράζουν τὰ ἀθῶα ἀρνιά τῆς ποιμένης τοῦ ἐσφαγμένου Ἀρνίου καὶ τοὺς κακοὺς γεωργοὺς νὰ ξεριζώνουν ἀνενόχλητα τὰ νεαρά θλαστάρια τῆς ἀμπέλου τοῦ Κυρίου; (Ἐκκλ. Ἀγών, Φεβρ. '84 σ. 6).

Καὶ γιὰ νὰ ἐπανέλθουμε στὸ θέμα μας. Γιὰ τὴν ψυχικὴ καὶ μόνον ὁδὴν ποὺ προκάλεσαν στὶς μονάζουσες καὶ τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος ποὺ ἐνήργησαν διὰ τῶν παρανόμων ἀποφάσεων τους καὶ δὴ τῆς ποινῆς τοῦ ἀποσχηματισμοῦ, αὐτὰ καὶ μόνον εἶναι ἱκανὰ νὰ κολάσουν ὅλους αὐτοὺς ποὺ ὑπέγραψαν τέτοιες ἀποφάσεις, χαριζόμενοι στὶς παράνομες ἀπαιτήσεις ἐνὸς συναδέλφου τους.

Ἡ ἀσκηθεῖσα θία κατὰ τῶν μοναζουσῶν τοὺς κατέστησε αὐτομάτως ὑποδίκους καθαιρέσεως κατὰ τὴν Ζ' Οἰκ. Σύνοδον (MANSI, 12, 1115), διότι μόνον οἱ αἱρετικοὶ ἐφήρμωσαν τέτοιες μεθόδους στὴν ἱστορία. Πῶς ἐτόλμησαν νὰ ἐνεργήσουν τόσο ἀστραταια καὶ μέ... ἱερὴ ἀγανάκτηση ἐναντίον ὀρθοδόξων κατὰ πάντας μοναχῶν, ἐνῶ σιγοῦν ἀνεπαίσχυντα ἐπὶ ὁλόκληρες δεκαετίες γιὰ κραυγαλέα Κανονικὰ ἐγκλήματα καὶ αἱρέσεις τῶν Προϊσταμένων τους ποὺ πειθῆναι ἀκολουθοῦν; Ὅντως «λύκοι θαρεῖς, μὴ φοβόμενοι τοῦ ποιμνίου». Πόσα ἐπιχειρήματα δὲν θὰ ἀντλήσουν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν διπρόσωπη αὐτὴ διαγωγὴ τους, ποὺ μοιάζει τόσο πολὺ μὲ τὰ ἀνοσιουργήματα τῆς εἰκονομαχίας καὶ τῆς ἐπὶ Μάουερ κυβερνήσεως! Μοναχοὶ καὶ τότε ἐρίπτοντο εἰς τοὺς δρόμους, μακρὰν τῶν Μονῶν των, καὶ διὰ συνδικῆς ἐγκυκλίου ἐκαλοῦντο νὰ νυμφευθοῦν, ὅσα ἦσαν κάτω τῶν 40 ἐτῶν!.. Δύσμοιρη Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία σὲ τί χέρια ἔπεσε...

Πῶς εἶναι δυνατόν κατόπιν οἱ ἐπίσκοποι αὐτοὶ νὰ ἡγηθοῦν γιὰ τὴν ἐπάνοδο μίᾳς ζωῆς καὶ ἐλευθερίας ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας, ὅταν διὰ τοῦ χωροφύλακος ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπιβληθοῦν στὶς ἀγνές ψυχὰς ποὺ δὲν τοὺς θέλουν, διότι εἶδαν τὴν προσδοσίαν τῆς π. σ. τ. ε. π. οὐ ἐνεργοῦν; Πῶς νὰ μὴ περιμένουμε δεινὰ, ὅταν ἡ πνευματικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου μας ἔχει φθάσει σὲ τέτοιο κατάντημα; Πόσο δίκην εἶχε ὁ ἅγιος Μελέτιος ὁ Ὁμολογητής, ὅταν ἔγραφε, «τι ὅλα τὰ κακὰ ἐκ τῶν ἐπισκόπων εἰσι!» Τότε ὅμως ὑπῆρχαν καὶ μερικοὶ ἅγιοι καὶ ἡλεγχαν καὶ θρηνοῦσαν τὸ κατάντημα, σήμερα ποίος θὰ θρηνήσῃ τὴν πτώση καὶ θὰ κλαύσῃ τὸν ἔνοχον;

Διώκτης τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τοῦ Μοναχικοῦ σχήματος.

Καὶ ὅλα αὐτὰ ἔγιναν, γιατί ἔπρεπε νὰ ἱκανοποιηθῇ τὸ τρωθὲν γόητρο τοῦ Σεβ. Ὑδρας, τοῦ «ζωντανοῦ δαίμονος» τοῦ αἵωνα μας, αὐτοῦ ποὺ οὔτε μυῖγα δὲν πειράζει, κατὰ τοὺς γλοιώδεις ἐπαίνους τῶν συνεργατῶν του.

Σεβ. Ὑδρας, δὲν θὰ ἦταν χίλιες φορὲς καλλίτερα νὰ μὴ γινόσουν ἐπίσκοπος, παρά αὐτὸ ποὺ ἔκανες;

Δὲν θὰ ἦταν μυριάκις προτιμότερο νὰ εἶχες παραιτηθῇ στὰ 10 χρόνια τῆς ἀρχιερατείας σου, ὅπως μοῦ ἔλεγες λίγες μέρες πρὸ τῆς χειροτονίας σου, παρὰ νὰ φθάσεις στὸ σημερινὸ κατάντημα; Πῶς θὰ ἱεουργεῖς μετὰ τὰ γεγονότα τῶν Σπετσῶν; Πῶς θὰ τολμήσεις νὰ μιλήσεις πιά στὸ λαὸ γιὰ ἱερὲς Παραδόσεις, ἀγάπη καὶ δικαιοσύνη, ἐσὺ ποὺ τὰ κατεπάτησες ὅλα αὐτὰ κατὰ τὸν χειρότερο τρόπο προκειμένου νὰ ἱκανοποιήσεις τὴν δῆθεν ὀρθόδοξη ὑπόστασή σου; Πῶς πήρες στὸ λαμό σου, τόσο λαὸ τῶν Σπετσῶν, ὑποσχόμενος σ' αὐτὸν ὅτι θὰ ἔχει τὴν «εὐλογία τοῦ Κυρίου», ἂν δὲν ἀφίσει τὸ Μοναστήρι νὰ γίνη Παλαισημερολογίτικο, ἀφοῦ ἐγνώριζες πολὺ καλά ὅτι οὔτε τὸ 10ο) ο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ δὲν ἐκκλησιάζεται, ἀλλὰ ἄλλοι λὼ γοι μαζί μὲ ἄκριτο φανατισμὸ ποὺ συστηματικὰ τοῦ καλλιέργησες τὸν ὠδήγησε στὸ σημεῖο νὰ φωνάζει «ἔξω οἱ Καλόγριες», ὅπως οἱ Ἑβραῖοι παλαιὰ τὸ «αἶρε» στὸν Κύριον τῆς δόξης; Δὲν τὸ ἀντελήφθης ὅτι ἔβαλες φωτιὰ στὰ σπίτια τους καὶ τοὺς ἴδιους;

Δὲν ὑπῆρχαν ἄλλα πεδία νὰ δείξεις τὴν παλληκαριά σου καὶ τὶς διοικητικές σου ἱκανότητες, καὶ ἔπρεπε σὲ 10 ἀδύνατες ὑπάρξεις νὰ ἐφαρμόσεις ὅ,τι μάθαινες τόσα χρόνια σὰν πρωτοσύγκελλος; Οἱ διαφθορεῖς τῆς νεότητος στὶς Σπέτσες ὀργιάζουν καὶ κανένα δὲν τόλμησες νὰ ἀφορίσεις, παρὰ ἀποσχηματίζεις (!) τὶς ὀρθόδοξες μοναχὲς τῶν Ἀγίων Πάντων!

Γιατί αὐτὸς ὁ ὁστρος σου γιὰ τὸ κτίριο τῆς Μονῆς, Σεβ. Ὑδρας; Μήπως εἶναι καρπὸς ἰδρώτος σου, ἡ περιουσία τῆς Μητροπόλεώς σου; Τῶν μοναζουσῶν ἦτο καὶ εἶναι μόχθος καὶ ἰδρὼς καὶ προίκα, παρὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν εἰς θάρος τῶν πρὸς φάτον ἐκκλησιαστικὴν «μέτ' ὅ γάντι»... πειρατεῖαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἐγνώριζες ὅλα αὐτὰ καὶ εἶδες ὅτι ὅταν τὸ διεκδικοῦσες δικαστικῶς θὰ ἔχανες, προτίμησες τὸν νόμον τῆς ζούγκλας...

Πῶς θὰ τὶς ἀντιμετωπίσεις ὅμως στὴν Κρίση, ὅταν μαζί μὲ τὸν πνευματικὸν τοὺς πατέρα θὰ ἐλέγξουν τὶς πράξεις σου καὶ τὸ πρόσωπο τοῦ Κριτοῦ θὰ στραφῇ ὀργισμένο ἐναντίον σου; Πῶς θὰ ὑποφέρεις ἐν συνεχείᾳ τὸν ἔλεγχον τοῦ τιμίου Προδρόμου, τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ προστάτου τοῦ μοναχικοῦ τάγματος, τὸ ὁποῖον τόσον θαναύσως ἐξευτέλισες διασύρων τὸ ἀγγελικόν του σχῆμα; Ἀλλὰ ἦτο δυνατόν νὰ πράξεις καὶ διανοητικὰ; Ἀφοῦ ἦσουν ψευδοποίμῃν ἔτσι ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσεις μόνον ὁ εἰσελθὼν διὰ τῆς θύρας φεῖδεται τῶν προβάτων καὶ καλεῖ αὐτὰ κατ' ὄνομα καὶ ἐκεῖνα τὸν ἀκολουθοῦν. Πῶς θὰ κυκλοφορεῖς πιά, Σεβ. Ὑδρας, στὴν ἐπαρχία σου, μὲ τὸν παλιὸ ἀέρα τοῦ «δίκαιο» καὶ «δσίο», ἀφοῦ ὅλοι, ἐχθροὶ καὶ φίλοι, ἀντελήφθησαν τί ἐκρύπτετο κάτω ἀπὸ τὸ προσωπεῖον τῆς... ἀγιότητος;

Πόσον ὅμως διαφορετικὰ βλέπουν οἱ Σπετσιώτες τοὺς ἐξορισθέντας! Ἦδη διὰ ἑκατοντάδων ὑπογραφῶν ζητοῦν τὴν ἐπαναφορὰν τους εἰς τὴν Ἱ. Μονή τους, χλευάζοντες τὶς ἀπειλὲς τοῦ ἀφορισμοῦ σου καὶ τὶς ἀντικανονικὲς ποινὲς τῆς παρανόμου συνόδου σου,

οἱ ποινὲς τῆς ὁποίας ὡς ἁδικοὶ καὶ ὑπὸ οὐδενὸς ἱεροῦ Κανόνοιο προβλεπόμενα, ὅχι μόνον δὲν ἔδλαψαν Γέροντα καὶ Μοναχὲς, ἀλλὰ «καὶ στεφάνους ἀκηράτους καὶ ἀθάνατον δόξαν» κατὰ τὸν ἅγιον Φώτιον Κων/λεως τοὺς ἑταμίευσαν εἰς οὐρανοὺς. (Ἑπ. Ἱγνατίω Κλαυδιουπόλεως).

Ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸ θέλεις, Σεβ. Ὑδρας, ἔγινες καὶ ὄργανον τῆς θείας Προνοίας διὰ νὰ ὑμνηθῇ ὁ Μοναχισμὸς γιὰ τὴν ἀρρενωπή του ἔνστασι κατὰ τῆς αἰρέσεως τοῦ αἰῶνος μας ἐν τῷ προσώπῳ τῶν μοναζουσῶν τῆς Μονῆς Ἀγίων Πάντων καὶ τοῦ πνευματικοῦ τῶν πατρὸς. Διὰ τῆς στερεῆς τῶν ὁμολογίας, ὡς ἄλλαι Ἰουδίθ, κατήσχυναν καὶ ἐνέκρωσαν τὸν πνευματικὸν Ὀλοφέρνην τῆς αἰρέσεως, καὶ σένα, τὸν ἀποδειχθέντα ὑπὲρ τῆς σκοτεινῆς κακοδοξίας» μαζί μ' ἄλλην τὴν πολυπληθεῖ συμμορίαν σου, ὑπερακοντήσασα καὶ τοὺς ἄνδρες στὴν παρρησία, γενόμενα οὕτω ἡ καλλιτέρα τιμητικὴ προσφορά τῆς γενιᾶς μας πρὸς τοὺς πατέρας μας τοῦ 1924, αὐτοὺς, ποὺ πρὶν 60 ἀκριβῶς χρόνια τὸν ἴδιο μῆνα εἶπαν τὸ ὅχι στὴν ἡμερολογιακὴ καινοτομία τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμηνισμοῦ.

Εἰς αὐτὰς καὶ τὸν π. Χρυσόστομον, ποὺ τὶς ἐδίδαξε τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς ὁμολογίας, ἀνήκει ἔπαινος, τιμὴ καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη ὅλων μας. Αὐταὶ θὰ κρίνουν ὅλες τὶς μοναχὲς καὶ τοὺς μοναχοὺς, κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς τῆς ἐποχῆς μας, ποὺ τυρβάζουν γιὰ μύρια ἄλλα καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὸ ἕνα καὶ μοναδικό, τὴν ὀρθὴ πίστη καὶ ὁμολογία. Εἰς σὲ ὅμως, Σεβ. Ὑδρας, ἀνήκει τὸ δυνεῖδος καὶ ἡ ἐντροπή, διότι ἐξήλωσες δόξα Παντελεήμονος Χίου καὶ Ἀθηνῶν Σπυρίδωνος...

Ὑπάρχει ὅμως, Σεβ. Ὑδρας, καὶ μετάνοια μὴ λοιπὸν ἀπελπίζου. Πᾶρε ἕνα πρωῒνὸ τὸν ἀνήφορο πρὸς τὴν Μονὴν Ἀγίων Πάντων, χωρὶς μίτρα ὅμως αὐτὴ τὴν φορὰ καὶ χρυσοκέντητα ἄμφια, χωρὶς ράβδο καὶ μικρόφωνο στὸ χέρι, ἀλλὰ μὲ δάκρυα καὶ σποδὸ στὴν κεφαλὴ, καὶ ἀνεβαίνοντας ζήτα συγγνώμην ἀπὸ ὅποιον συναντᾷ στὸν δρόμο σου. Ἰδιαίτερώς γονάτισε μέσα στὸν ναὸν τῶν Ἀγίων Πάντων καὶ ζήτησε διὰ δακρύων ἀπὸ τοὺς ἀγίους νὰ μεσιτεύσουν στὸν Θεὸν διὰ τὴν σωτηρίαν σου. Ἀποκατάστησον κατόπιν τὴν ἀδελφότητα καὶ τὸν Γέροντα στὶς θέσεις τους — ἂν θέλουν νὰ ἐπιστρέψουν — ἀφίνοντας τὴν δικαιοσύνην νὰ μιλήσῃ γιὰ τὰ περαιτέρω. Καὶ ἀφοῦ ἀσπασθῇς τὰ χέρια ὅλων τῶν θυμάτων σου, καὶ θάλεις μετάνοια στοὺς πιστοὺς τοῦ π. Χρυσοστόμου, ποὺ τόσο σκληρὰ ἐπὶ κρανες, ἄρχισε μετὰ δακρύων τὸν ἀγῶνα τῆς μετανόιας καὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἁγίων Πατέρων. Ἰσως ἔτσι γίνεις σωτήριον παράδειγμα γιὰ πολλοὺς συναδέλφους σου, καθὼς καὶ στοὺς τελευταίους συνεργάτες σου, ποὺ ὅπως σύ... ἡσυχάζουν μακαρίως πιστεύοντας ὅτι... ὀρθοδοξοῦν!

Τότε νὰ ἐλπίζεις ὅτι θὰ τύχεις ἐλέους ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ θὰ εὐγνωμονεῖς ἐκ καρδίας ὅλους ἐκεῖνους ποὺ ἔγιναν αἰτία νὰ οδηγηθεῖς στὴν ἀνάνηψη καὶ τὸ φῶς. Θ. Μ.

Ἑκδότης - Ὑπεύθυνος: Ἱερομόναχος Καλλίνικος — Καπλάνα — 63086 Καρυαί, ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
Συνδρομή: προαιρετική.

Τυπογραφεῖο: Θ. Θεοδωρόπουλος · Ἀν. Νάγιας ο.ε. Κορίνθης 7 — Ἀθήνα · Τ.Τ. 105 53 — Τηλ. 32.16.295